

Συνήθως λέμε πως ο ἀνθρωπος είναι ένα όν, το οποίο σκέπτεται, ενεργεί με αυτοβουλία, επιθυμεί και κάνει πράξη πολλές φορές τις επιθυμίες του. Αλλά αυτές οι επιθυμίες γίνονται κάποια στιγμή πάθη, που κυριεύουν την ψυχή και την κουράζουν σε σημείο πολλές φορές να φτάνει σε απόγνωση ο ἀνθρωπος και να διαπράττει παράλογες ενέργειες σε βαθμό πολλές φορές κακοήθειας. Παρασύρεται από τις «σειρήνες» της ευμάρειας και αποχαυνωμένου βίου καταστρατηγώντας τις κάθε είδους αρετές που φέρει.

ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η ζωή του καθενός είναι μοναδική και ανεπανάληπτη τόσο, όσο και ο χαρακτήρας του. "Όμως ο τρόπος ζωής καλό θα ήταν να είναι θαυμαστός και να μην απορροφάται από γήινα πράγματα, έτσι ώστε να είναι ανάλαφρη η ψυχή και να φτάνει στα ουράνια, να μην είναι χαμερπής. Δεν πρέπει να την βαρύνουμε με διάφορα ευτελή πράγματα, διότι εμποδίζεται η άνοδος και γι' αυτό λέγει ο Ι.Χ. « Ας μην την κάνουμε λοιπόν βαρειά (την καρδιά), για να μην καταποντισθεί, όπως τα πλοία που είναι φορτωμένα με πολύ άμμο. Αυτό βέβαια εξαρτάται από μας. Γιατί δεν είναι από τη φύση της βαρειά η καρδιά, αφού από τη φύση άγινε ανάλαφρη και ικανή να υψώνεται προς τα άνω, αλλά εμείς κάνουμε αντίθετα με τη φύση της». (Εις ψαλμ.Δ', 5, ΕΠΕ 5,148).

ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

« Εξέλιπον ωσει καπνός αι ημέραι μου» (Ψαλμ. 101,4). Πραγματικά ο καπνός είναι φαινόμενο το οποίο όσο ανάλαφρο φαίνεται και σκορπίζεται στον αέρα, άλλο τόσο κάνει ζημιά στα μάτια όταν κανείς πέσει με στο γνόφο του. Θολώνουν τα σωματικά μάτια από τον καπνό τον υλικό, που βγαίνει όταν καίγονται υλικά πράγματα και δακρύζουν χωρίς να θέλουν. Αλλά ένας άλλος καπνός, πιο ισχυρός, θολώνει τα μάτια της ψυχής, κι αυτός είναι τά πάθη.

Κι όχι μόνο, αλλά εμποδίζουν και την σωστή σκέψη και παρασύρουν τη λογική στην καταστροφή. Τυφλώνουν και παρασύρουν προ του όλεθρο και μάλιστα με καλπάζουσα μορφή. Είναι αγκάθια που τραυματίζουν και εκχέουν το δηλητήριό τους.

Τέλος, υποδουλώνουν και σκοτίζουν τον νου, ώστε να μη βλέπει τη σοφία του Θεού. Εμποδίζουν την θέαση του θείου φωτός.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ

Θα μπορούσε να πει κανείς πως με τόσες συνέπειες από τα πάθη, ότι δεν υπάρχει θεραπευτική αγωγή. Αλλά για το Θεό τίποτα δεν είναι αδύνατο, αρκεί να το θέλει ο ίδιος ο άνθρωπος, διότι σ' ένα μόνο αδυνατεί ο Θεός. στο να προσβάλλει δηλ. την ελευθερία του ανθρώπου, διότι τον έπλασε και του έδωσε το Αυτεξούσιον. Αλλά και πάλι δίδει ευκαιρίες, ώστε να καταλάβει ο καθένας μας το συμφέρον του, πώς να βαδίζει στην σωστή οδό, στη σωστή γραμμή, να μην εκτροχιαστεί και καταποντιστεί στην άβυσσο της απελπισίας.

Γι' αυτό το λόγο θα λέγαμε πως θεραπευτική αγωγή είναι η συμμετοχή μας στην εν Χριστώ ζωή, εκτελώντας σωστά τις επιταγές του Θεού και να θεωρούμε πως εν ελευθερίᾳ γίνονται όλα κι όχι κατ' ανάγκην. Ας σκεφθούμε καλά ότι όταν υπηρετούμε το σκοτάδι, φοβόμαστε το φώς. Γι' αυτό ας επιτελούμε έργα φωτός, ώστε να βαδίζουμε και προς το Φως και να βοηθηθούμε ως προς την απαλλαγή απ' αυτά.

Υπό Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρ/ρου

π.η Ευαγγέλου Στ.η Γκιουζέλη Θεολόγου

Προϊσταμένου[✉] Μητρ. Ι. Ν. Αγ. Βησ/νος Καλαμπάκας